

ה"ט 63835/03/18 - יאיר אליהו אנגל נגד מואיז פרץ, זקלין פרץ

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 63835-03-18 אנגל נ' פרץ ואח'
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מעין צור
המבקש	יאיר אליהו אנגל
נגד	
המשיבים	1. מואיז פרץ 2. זקלין פרץ

פסק דין

בפניי בקשה למתן צו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק").

לאחר עיון בבקשה ושמיעת המבקש, במעמד צד אחד, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

בהתאם לסעיף 4 לחוק, בית המשפט רשאי לתת צו מניעת הטרדה מאיימת כאשר הוא נוכח כי אדם נקט הטרדה מאיימת, המוגדרת בסעיף 2 כדלקמן:

"(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

מהבקשה ומדברי המבקש עולה כי בינו לבין המשיבים, שהינם שכניו, קיים סכסוך לגבי מקום חניה. המסגרת להכריע בסכסוך זה אינה הליך לפי החוק.

במסגרת הדיון, ביקשתי מהמבקש לפרט מעשים ואמירות שלטענתו עשו או אמרו המשיבים. מרבית דבריו של המבקש נגעו לסכסוך לגבי החניה. מעבר לכך נטענו מספר טענות, שאליהן אתייחס להלן.

המבקש טען כי בתקופה האחרונה קרו מקרים רבים שבהם היו פנצ'רים ברכבו, בכל פעם בגלגל אחר. משהתבקש לציין ראיות המצביעות על מעורבות של המשיבים בגרימת הפנצ'רים, לא עלה בידיו להציג כל ראיה.

לגבי משיב 1 מסר המבקש, כי שותפו במשרד עורכי הדין התקשר אליו כמה פעמים, וביקש כי יפנה את החניה. אין בכך "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק.

לפיכך מן הדין לדחות את הבקשה נגד משיב 1.

למשיבה 2 (להלן: "המשיבה") ייחס המבקש מספר דברים:

לטענתו, צילמה אותו מעלה ציוד לדירתו, ועשתה בתמונות שימוש בהליך משפטי אחר. דא עקא כי צילומו של אדם ברשות הרבים אינו אסור לפי הדין, ואף שימוש בתמונות בהליך משפטי אינו אסור.

המבקש ציין גם כי המשיבה פונה בתלונות נגדו לרשויות, ובכך מטרידה אותו. גם מעשים אלה אינם אסורים לפי חוק.

המבקש מסר עוד, כי המשיבה התבטאה כלפיו בביטויים כגון: "לך תזדיין", "אתה לא רצוי פה", "אלוהים ישלם לך". אף אם חלק מההתבטאויות הללו אינן מקובלות בחברה תרבותית, לא כל התבטאות עולה כדי "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק, ומצדיקה הוצאת צו מניעת הטרדה מאיימת. בהקשר זה אביא את המבוא לדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.01, בעמ' 769), שמבהירים את הדברים:

"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'stalking', מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד.

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. ... הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח.

...

לשם הגנה טובה יותר על קרבתות להטרדה מאיימת, מוצע בהצעת חוק זו הסדר של צווים להגנתם, בדומה לצווים הניתנים לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991 (להלן - חוק למניעת

אלימות במשפחה), אך בהרחבה המותאמת לייחודיותה של תופעת ההטרדה המאיימת וכן בלא הגבלתם של הצווים לתחום היחסים שבתוך המשפחה (ההדגשה אינה במקור)".

מכאן שאין די בהתבטאויות ספורדיות בלשון לא יפה על מנת להקים עילה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.

משלא מצאתי כי מי מהמשיבים נקט כלפי המבקש "הטרדה מאיימת" כהגדרתה בסעיף 2 לחוק, אני דוחה את הבקשה.

המזכירות תמציא לצדדים עותק מהחלטה זו.

ניתן היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.